

31992L0112

L 409/11

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

31.12.1992

**DIRECTIVA 92/112/CEE A CONSILIULUI
din 15 decembrie 1992**

**privind procedurile de armonizare a programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de
deșeurile din industria dioxidului de titan**

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât Directiva 89/428/CEE a Consiliului din 21 iunie 1989 de stabilire a procedurilor de armonizare a programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile provenind din industria dioxidului de titan ⁽⁴⁾ a fost anulată de Curtea de Justiție prin hotărârea sa din 11 iunie 1989 în temeiul absenței unei baze juridice adecvate ⁽⁵⁾;

întrucât, în cazul în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma directivei menționate, nu este necesar să se adopte noi măsuri privind prezenta directivă, cu condiția ca măsurile luate să fie în conformitate cu aceasta din urmă;

întrucât vidul juridic creat prin anularea directivei menționate poate avea efecte negative asupra mediului și asupra condițiilor de concurență în sectorul producției de dioxid de titan; întrucât se impune o restabilire a situației materiale astfel cum a fost creată de directiva menționată;

întrucât obiectivul prezentei directive vizează o apropiere a normelor de drept intern privind condițiile de producere a dioxidului de titan în scopul eliminării denaturărilor de concurență care

există între diferiții producători din industrie și să asigure un nivel ridicat de protecție a mediului;

întrucât prin Directiva 78/176/CEE a Consiliului din 20 februarie 1978 privind deșeurile din industria dioxidului de titan ⁽⁶⁾, în special articolul 9, statele membre stabilesc o serie de programe de reducere progresivă, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile care provin de la aceste unități industriale;

întrucât aceste programe stabilesc obiectivele generale de reducere a poluării provocate de deșeurile lichide, solide și gazoase, ce trebuie atinse până la 1 iulie 1987; întrucât aceste programe trebuie transmise Comisiei pentru ca aceasta să poată prezenta Consiliului o serie de propuneri adecvate care vizează armonizarea acestor programe privind reducerea, în vederea eliminării, a poluării și îmbunătățirea condițiilor de concurență din sectorul industriei dioxidului de titan;

întrucât ar trebui, în vederea protejării mediului acvatic, să se interzică imersia deșeurilor și evacuările anumitor deșeuri, în special cele solide și cele puternic acide, precum și să se reducă treptat evacuarea altor deșeuri, în special cele slab acide și cele neutralizate;

întrucât unitățile industriale existente trebuie să folosească dispozitivele adecvate de tratare a deșeurilor în așa fel încât să se atingă obiectivele cerute la termenele prescrise;

întrucât, în privința deșeurilor slab acide și a deșeurilor neutralizate care provin din unele unități, instalarea acestor dispozitive poate determina dificultăți de ordin tehnic și economic; întrucât ar trebui, în consecință, să fie posibil ca statele membre să amâne aplicarea acestor dispoziții, cu condiția ca un program de reducere eficace a poluării să fie elaborat și prezentat Comisiei; întrucât atunci când statele membre se confruntă cu aceste dificultăți speciale, Comisia trebuie să poată prelungi termenele corespunzătoare;

⁽¹⁾ JO C 317, 7.12.1991, p. 5.

⁽²⁾ JO C 94, 13.4.1992, p. 158, și
JO C 305, 23.11.1992.

⁽³⁾ JO C 98, 21.4.1992, p. 9.

⁽⁴⁾ JO L 201, 14.7.1989, p. 56.

⁽⁵⁾ Hotărâre din 11 iunie 1991, C-300/89, Comisia contra Consiliului (nu este publicată încă).

⁽⁶⁾ JO L 54, 25.2.1978, p. 19, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 83/29/CEE (JO L 32, 3.2.1983, p. 28).

întrucât ar trebui, în privința evacuării anumitor deșeuri, ca statele membre să poată aplica obiectivele de calitate stabilite în așa fel încât efectele lor să fie echivalente în toate privințele cu cele ale valorilor limită; întrucât această echivalență trebuie dovedită într-un program ce trebuie prezentat Comisiei;

întrucât este necesar, fără a aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre prin Directiva 80/779/CEE a Consiliului, din 15 iulie 1980, privind valorile limită de calitate a aerului și valorile orientative pentru dioxidul de sulf și pulberile în suspensie din atmosferă ⁽¹⁾ și prin Directiva 84/360/CEE a Consiliului, din 28 iunie 1984, privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale ⁽²⁾, să se protejeze calitatea atmosferei prin stabilirea unor standarde de emisie corespunzătoare pentru evacuările de gaze care provin din industria dioxidului de titan;

întrucât trebuie, în vederea verificării aplicării eficace a acestor măsuri, ca statele membre să-și asume controlul producției efective a fiecărei unități;

întrucât deșeurile care provin din industria dioxidului de titan trebuie să fie evitate sau reutilizate atunci când este posibil din punct de vedere tehnic și economic și întrucât aceste deșeuri trebuie să fie reutilizate sau eliminate fără riscuri pentru sănătatea omului sau pentru mediu;

întrucât dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere libertății statelor membre de a menține sau de a adopta în domeniul pe care îl reglementează dispoziții mai stricte pentru protecția mediului,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din Directiva 78/176/CEE, procedurile de armonizare a programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile provenite din unitățile industriale existente și vizează îmbunătățirea condițiilor de concurență în sectorul producerii dioxidului de titan.

⁽¹⁾ JO L 229, 30.8.1980, p. 30, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 89/427/CEE (JO L 201, 14.7.1989, p. 53).
⁽²⁾ JO L 188, 16.7.1989, p. 20.

Articolul 2

(1) În sensul prezentei directive:

(a) în cazul utilizării procedurii cu sulfat:

— *deșeuri solide înseamnă:*

— reziduurile de minereuri insolubile care nu sunt dizolvate de acidul sulfuric în timpul procesului de fabricație;

— sulfatul feros, adică sulfatul de fier cristalizat ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

— *deșeuri puternic acide înseamnă:*

— soluțiile mamă care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titanil. În cazul în care aceste soluții mamă se asociază cu deșeuri slab acide care conțin global mai mult de 0,5 % acid sulfuric liber și diferite metale grele ⁽³⁾, cele două împreună trebuie considerate ca fiind deșeuri puternic acide;

— *deșeuri de tratare înseamnă:*

— sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide provenite de la tratarea (concentrarea sau neutralizarea) deșeurilor puternic acide și care conțin diferite metale grele, neincluzând deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5;

— *deșeuri slab acide înseamnă:*

— apele de spălare, apele de răcire, apele de condensare și alte nămoluri și deșeuri lichide, altele decât cele cuprinse la definițiile precedente care conțin cel puțin 0,5 % acid sulfuric liber;

— *deșeuri neutralizate înseamnă:*

— orice lichid cu un pH mai mare de 5,5, care conține numai urme de metale grele și care se obține direct prin filtrarea sau decantarea deșeurilor puternic sau slab acide care au fost tratate în vederea reducerii acidității lor și a conținutului de metale grele;

— *pulberi înseamnă:*

— pulberile de orice natură care provin din instalațiile de producție, în special pulberile de minereu și de pigment;

⁽³⁾ Deșeurile puternic acide care au fost diluate până la o concentrație de 0,5 % sau mai puțin de acid sulfuric liber sunt de asemenea cuprinse în această definiție.

— SO_x înseamnă:

- dioxidul și trioxidul de sulf în stare gazoasă proveniți din diferitele faze ale proceselor de fabricație și de tratare internă a deșeurilor, inclusiv picăturile de acid antrenate de gaze;

(b) în cazul utilizării procedurii cu clor:

— *deșeuri solide înseamnă:*

- reziduurile de minereu insolubile care nu sunt dizolvate de clor în timpul procesului de fabricație;
- cloruri metalice și hidroxizi metalici (substanțe de filtrare) provenite sub formă solidă, din fabricarea tetraclorurii de titan;
- reziduuri de cocs care provin din fabricarea tetraclorurii de titan;

— *deșeuri puternic acide înseamnă:*

- deșeuri care conțin mai mult de 0,5 % acid clorhidric liber și diferite metale grele ⁽¹⁾;

— *deșeuri de tratare înseamnă:*

- sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide care provin de la tratarea (concentrarea sau neutralizarea) deșeurilor puternic acide și cu conținut diferit de metale grele, neincluzând deșeurile neutralizate și filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înaintea oricărei diluții, au un pH mai mare de 5,5;

— *deșeuri slab acide înseamnă:*

- apele de spălare, apele de răcire, apele de condensare, alte nămoluri și deșeuri lichide, altele decât cele cuprinse la definițiile precedente care conțin 0,5 % sau mai puțin acid clorhidric liber;

— *deșeuri neutralizate înseamnă:*

- orice lichid care are un pH mai mare de 5,5, care conține numai urme de metale grele și care este obținut direct prin filtrarea sau decantarea deșeurilor puternic sau slab acide, care au fost tratate pentru reducerea acidității lor și a conținutului de metale grele;

— *pulberi:*

- pulberile de orice natură care provin de la instalațiile de producție, în special pulberile de minereu, de pigment și de cocs;

— *clor înseamnă:*

- clorul gazos provenit din diferitele faze ale procesului de fabricație;

(c) în caz de utilizare a procedurii cu sulfat sau a procedurii cu clor:

— *imersie înseamnă:*

- orice evacuare deliberată, în apele interioare de suprafață, apele interioare litorale, apele teritoriale sau în marea liberă, a substanțelor și materialelor provenind de la nave sau aeronave ⁽²⁾.

(2) Expresiile definite de Directiva 78/176/CEE au același sens în prezenta directivă.

Articolul 3

Imersia tuturor deșeurilor solide, puternic acide, de tratare, slab acide sau neutralizate definite la articolul 2 se interzice de la 15 iunie 1993.

Articolul 4

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că evacuarea deșeurilor în apele interioare de suprafață, apele interioare litorale, apele teritoriale și marea liberă se interzice:

(a) în privința deșeurilor solide, a deșeurilor puternic acide și a deșeurilor de tratare provenite de la unitățile industriale existente care folosesc procedeul cu sulfat:

— până la 15 iunie 1993, în toate apele menționate anterior;

(b) în privința deșeurilor solide și a deșeurilor puternic acide care provin de la unitățile industriale existente care folosesc procedeul cu clor:

— până la 15 iunie 1993, în toate apele menționate anterior.

Articolul 5

În cazul statelor membre care întâmpină dificultăți tehnice și economice serioase pentru respectarea datei de aplicare menționate la articolul 4, Comisia poate acorda o amânare, cu condiția ca un program de reducere eficace a eliminării unor astfel de deșeuri să fie prezentat Comisiei până la 15 iunie 1993. Un astfel de program trebuie să conducă la interzicerea lor definitivă până la 30 iunie 1993.

⁽¹⁾ Deșeurile puternic acide care au fost diluate până la o concentrație de 0,5 % sau mai puțin acid sulfuric liber sunt de asemenea cuprinse în această definiție.

⁽²⁾ Expresia „nave și aeronave” înseamnă vapoare și aeronave de orice tip. Acești termeni includ aparatele cu pernă de aer, construcțiile flotante, dacă sunt sau nu și platforme fixe sau flotante.

Comisia este informată cu privire la aceste cazuri care fac obiectul unei consultări la trei luni după adoptarea acestei directive. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 6

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că eliminarea deșeurilor se reduce în conformitate cu următoarele dispoziții:

(a) de la unitățile industriale existente care folosesc procedeul cu sulfat:

- deșeurile slab acide și deșeurile neutralizate se reduc până la 31 decembrie 1993, în toate apele, cu o valoare care nu depășește 800 kg de sulfat total pe tona de dioxid de titan produs (adică echivalentul cu ioni SO_4 conținuți în acidul sulfuric liber și în sulfații metalici);

(b) de la unitățile industriale existente care folosesc procedeul cu clor:

- deșeurile slab acide, deșeurile de tratare și deșeurile neutralizate se reduc până la 15 iunie 1993, în toate apele, la următoarele valori de clor total pe tona de dioxid de titan produs (adică echivalent cu ioni de Cl conținuți în acidul clorhidric liber și în clorurile metalice):

— 130 kg în cazul utilizării rutilului natural;

— 228 kg în cazul utilizării rutilului sintetic;

— 450 kg în cazul utilizării de „slag”.

Atunci când o unitate folosește mai mult de un tip de minereu, valorile se aplică proporțional cu cantitățile din fiecare minereu utilizat.

Articolul 7

Cu excepția apelor interioare de suprafață, statele membre pot raporta până la 31 decembrie 1994 data punerii în aplicare prevăzută la articolul 6 litera (a), în cazul în care o serie de dificultăți tehnice și economice serioase impun acest lucru și cu condiția ca un program de reducere eficace a eliminării acestor deșeuri să fie prezentat Comisiei până la 15 iunie 1993. Acest program permite să se atingă, la data indicată, valoarea limită următoare pe tona de dioxid de titan produs:

— deșeuri slab acide și deșeuri neutralizate: 1 200 kg la 15 iunie 1993;

— deșeuri slab acide și deșeuri neutralizate: 800 kg la 31 decembrie 1994.

Comisia este informată cu privire la aceste cazuri, care fac obiectul unei consultări, în termen de trei luni de la data adoptării prezentei directive. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 8

(1) În privința obligațiilor prevăzute la articolul 6, statele membre pot recurge la obiectivele de calitate armonizate cu valori limită corespunzătoare, aplicate în așa fel încât efectele lor privind protecția mediului și privind combaterea denaturării concurenței să fie echivalente cu cele ale valorilor limită stabilite de prezenta directivă.

(2) În cazul în care un stat membru decide să recurgă la obiective de calitate, el prezintă Comisiei un program ⁽¹⁾ dovedind că măsurile respective permit obținerea de efecte în materie de protecție a mediului și de combatere a denaturărilor de concurență echivalente cu cele ale valorilor limită la datele la care aceste valori limită se aplică în conformitate cu articolul 6.

Comisiei îi este prezentat acest program cu cel puțin șase luni înainte ca statul membru să propună aplicarea obiectivelor de calitate.

Evaluarea acestui program se efectuează de către Comisie în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 10 din Directiva 78/176/CEE.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 9

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că evacuările în atmosferă se reduc în conformitate cu dispozițiilor următoare:

(a) pentru unitățile industriale existente care folosesc procedeul cu sulfat:

(i) în privința pulberilor, evacuările se reduc până la 31 decembrie 1993, la o valoare care să nu depășească 50 mg/Nm³ ⁽²⁾ provenind de la sursele principale și care să nu depășească 150 mg/Nm³ ⁽²⁾ provenind din alte surse ⁽³⁾;

(ii) în privința SO_x ce provin din fazele de fermentare și de calcinare în fabricarea dioxidului de titan, evacuările se reduc, la 1 ianuarie 1995, la o valoare care să nu depășească 10 kg de echivalent SO₂ pe tona de dioxid de titan produs;

⁽¹⁾ Aceste informații sunt furnizate în temeiul articolului 14 din Directiva 78/176/CEE sau separat, dacă circumstanțele o cer.

⁽²⁾ Metru cub, la o temperatură de 273K și o presiune de 101,3 Kpa.

⁽³⁾ Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre sursele de mică importanță care nu sunt luate în considerare în calculele lor.

- (iii) statele membre impun instalarea de dispozitive care permit eliminarea emisiilor de vezicule acide;
 - (iv) instalațiile destinate concentrației de deșeuri acide nu evacuează mai mult de 500 mg/Nm³ SO_x calculat ca SO₂ ⁽¹⁾ echivalent;
 - (v) instalațiile de calcinare a sărurilor produse prin tratarea deșeurilor sunt echipate după cea mai bună tehnologie disponibilă care nu antrenează costuri excesive în vederea reducerii emisiilor de SO_x;
- (b) pentru unitățile industriale existente care folosesc procedeul cu clor:
- (i) în privința pulberilor, evacuările se reduc, până la 15 iunie 1993, la o valoare care nu depășește 50 mg/Nm³ ⁽²⁾, provenind de la sursele principale și care să nu depășească 150 mg/Nm³ ⁽²⁾, provenind de la alte surse ⁽³⁾;
 - (ii) în ceea ce privește clorul, evacuările se reduc, până la 15 iunie 1993, la o concentrație medie zilnică care nu depășește 5 mg/Nm³ ⁽⁴⁾ și care să nu depășească 40 mg/Nm³ în orice moment.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor Directivei 80/779/CEE.

(3) Procedura de control a măsurilor de referință pentru evacuările de SO_x în atmosferă este descrisă în anexă.

Articolul 10

Valorile și reducerea indicate la articolele 6, 8 și 9 sunt controlate de către statele membre în funcție de producția efectivă a fiecărei unități.

Articolul 11

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate deșeurile care provin din industria dioxidului de titan, în special deșeurile supuse interzicerii evacuării sau imersiei în apă sau a evacuării în atmosferă sunt:

- evitate sau centralizate, ori de câte ori este posibil din punct de vedere tehnic și economic;
- reutilizate sau eliminate fără risc pentru sănătatea umană sau fără prejudiciu adus mediului.

Se aplică aceleași prevederi și pentru deșeurile care rezultă din reutilizarea sau tratarea deșeurilor menționate anterior.

Articolul 12

(1) Statele membre care nu au adoptat încă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive le pun în vigoare până la 15 iunie 1993. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la dispozițiile de drept intern adoptate pentru a se conforma prezentei directive.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă

Articolul 13

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 decembrie 1992.

Pentru Consiliu

Președintele

M. HOWARD

⁽¹⁾ Pentru noile procedee de concentrare, Comisia este dispusă să accepte o valoare diferită în cazul în care statele membre pot furniza dovada că nu există tehnici care să permită obținerea acestei norme.

⁽²⁾ Metru cub, la o temperatură de 273K și o presiune de 101,3 Kpa.

⁽³⁾ Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre sursele de mică importanță care nu sunt luate în considerare în calculele lor.

⁽⁴⁾ Se consideră ca aceste valori corespund unei cantități maxime de șase grame pe tona de dioxid de titan.

ANEXĂ

Procedura de control al măsurilor de referință pentru emisiile de gaze de SO_x

Cantitățile de SO₂, precum și cele de SO₃ și de vezicule acide exprimate în echivalent SO₂ deversate de instalațiile specifice se calculează ținând seama de volumul de gaz evacuat pe durata operațiunilor specifice respective și de concentrația medie de SO₂/SO₃ măsurată în aceleași perioade. Debitul și concentrația de SO₂/SO₃ trebuie să fie determinate în aceleași condiții de temperatură și umiditate.
